

‘Fan van Helmond Sport’

40 JAAR HELMOND SPORT

Op 27 juli bestaat Helmond Sport veertig jaar. In een zesdelige serie besteden we aandacht aan de geschiedenis van de club.

Afl. 6 (slot).

De trainer: Jan van Dijk, 2002-2004.

door Hans van de Ven

VALTHE - Hij had gehoopt dat hij de nieuwe trainer van Helmond Sport zou worden. Sterker nog, Jan van Dijk had er ook een beetje op gerekend. „Maar er is geen gesprek met mij geweest. Mario Captein heeft me wel gebeld dat Jan Poortvliet het werd.”

Sinds zijn ontslag bij Emmen zit Jan van Dijk zonder club. Om toch iets om handen te hebben, coacht hij nu het VVCS-team van werkloze profspelers. Van Dijk was graag teruggekeerd op De Braak, waar hij twee succesvolle seizoenen beleefde. „Alles klopte bij die club. Ik ben echt een fan geworden van Helmond Sport. In het eerste jaar na mijn vertrek kwam ik nog regelmatig kijken.”

In 2002 werd Jan van Dijk aangesteld als opvolger van Mario Verlijdsdonk, die na één seizoen hoofdtrainerschap een stapje terug deed. „Het was een prima moment om in te stappen, na een teleurstellend jaar. Zonder arrogant te zijn, durf ik te stellen dat ik elke club in het rechterrijtje van de eerste divisie naar het linkerrijtje breng. Puur door aanvallend te durven spelen. Te veel clubs in de eerste divisie gooien eerst achter alles dicht.”

Wat Helmond Sport betreft is dat geen grootspraak. In het eerste seizoen onder Van Dijk werd de club derde. Wat nog belangrijker is, Helmond Sport deed het erg goed in de nacompetitie. „We zaten een kwartier van de eredivisie af”, memoreert Van Dijk aan de climax, de beslissende uitwedstrijd tegen FC Zwolle. „Ik weet nog dat we elkaar op de bank aankeken en moesten lachen, omdat we zó goed speelden. We kwamen met 1-0 voor en de 2-0 zat er aan te komen. Zwolle had geen kans. Maar

Jan van Dijk buigt het hoofd voor de supporters na het mislopen van promotie in 2003. archiefphoto Vincent Wilke

via een vrije trap, die om onbegrijpelijke redenen mocht worden overgenomen, kwam Zwolle toch op 1-1. En toen was het over.”

Wie er bij is geweest, zal zich altijd het beeld blijven herinneren van een emotionele Jan van Dijk, buigend naar de Helmondse fans toe, als ware het een soort boetedoening. Fans die Van Dijk op handen droegen. „Ik reageerde tijdens wedstrijden altijd als ze mijn naam scandeerden. En na de wedstrijd ging ik steeds naar de supporters toe in het café. Och, als je presteert ben je altijd populair.”

Dat was Van Dijk ook bij de spelers, maar niet vanaf het begin. Zo zei Patrick Hobbelen onlangs dat hij in eerste instantie dacht: ‘wat hebben ze nu in huis gehaald. Jan van Dijk was in het begin zo streng. Later werd hij veel soepeler.’ Van Dijk: „Ik moest eerst even de toon zetten. De spelers waren toch een beetje vrijheid, blijheid gewend. Maar al heel snel kwam de klik met elkaar. Je ziet en voelt dat jouw voetbalvisie aanspreekt. Vanaf dat moment gaan ze voor je door het vuur. En als jongens dreigden te verslappen, werden ze gecorrigeerd door spelers als Hob-

belen, Hendriksen, Dassen en Zegers.” Jan van Dijk kwam bewust nauwelijks in de kleedkamer. „De spelers moeten ook een ruimte hebben waarin ze zich vrij kunnen uiten.”

De nu vijftigjarige trainer vond het belangrijk om iedereen binnen de club bij het eerste team te betrekken. „Ook Franka van de kantine en de meiden van kantoor mochten wel eens mee met een uitstapje. En ik voerde de reis naar Turkije in met sponsors, tijdens de winterstop.”

‘Ook Franka van de kantine en de meiden van kantoor mochten wel eens mee’

Twee jaar later was hij weer in Turkije, toen met RBC. Een van de Roosendaalse bestuurders liet zich daar aan de bar laatdunkend uit over Van Dijk. Een sponsor van Helmond Sport wilde met de man op de vuist gaan. „Ze moesten niet aan ons Jantje komen”, zegt het onderwerp van discussie nu, „ook al was die niet meer bij de club.” Het woord ‘RBC’ is gevallen, Van Dijk moest er lang over nadenken maar besloot Helmond Sport na

twee seizoen te verruilen voor de eredivisionist. „Ik was ambitieus, wilde op het hoogste niveau werken. Bovendien speelde in mijn achterhoofd mee dat het wel eens minder kon worden in Helmond. Maar ik heb het emotioneel heel zwaar gehad met deze beslissing. Ook voor de groep was het een klap. Er waren spelers die hun tranen lieten lopen.”

Achteraf gezien was de keuze voor RBC niet de meest gelukkige. Na een half jaar moest Van Dijk vertrekken. „Maar het was een bewuste keuze, dus heb ik er geen spijt van.” Zijn vrouw Linda had het bij RBC helemaal niet naar haar zin: „Ik ben één keer bij een wedstrijd geweest, maar die mensen waren zo koel en afstandelijk. Heel anders dan in Helmond. Daar had ik vanaf het begin het gevoel dat ik erbij hoorde. Als je even alleen stond, kwam er direct iemand naar je toe.”

Het enige minpuntje bij Helmond Sport was voor Jan van Dijk dat in het tweede jaar de nacompetitie al na één wedstrijd gelopen was door een 6-0 nederlaag bij VVV. Hij zou het graag op De Braak nog een keer overdoen.

JAC DE WIT 1968-1972/1978-1979

Jac de Wit deed het in zijn eerste seizoen met het net gepromoveerde Helmond Sport uitstekend. Met 37 punten uit 34 duels eindigde de club als zesde.

Na een dertiende en twaalfde plaats betekende de twintigste plek in de eindrangschikking in 1972 het einde van de eerste periode De Wit. Na een Belgisch avontuur kwam de oud-speler van PSV in 1978 voor een jaar terug. Om financiële redenen ging Jac de Wit een jaar later naar Eindhoven

RON DELLOW 1975-1977

Als voetballer speelde Ron Dellow bij clubs als Blackburn Rovers, Manchester City en Everton. In de tweede wereldoorlog was hij piloot bij de RAF.

In 1948 kwam Ron Dellow naar Nederland om als trainer stage te lopen bij Hermes DVS. Hij ging nooit meer weg. Dellow was geen onbekende in Helmond toen hij naar De Braak kwam. Eerder was de Engelsman al twee jaar trainer bij HVV toen dat nog profvoetbal speelde.

In zijn tweede jaar bij Helmond Sport deed de club lang mee in de strijd om een periodetitel, maar het ging mis op doelsaldo. Na dat jaar nam de club afscheid van Dellow omdat ze door geldgebrek met een deeltijdtrainer ging werken: Harry van Tuel.

JAN NOTERMANS 1979-1983

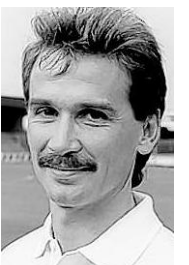
De meest succesvolle trainer van Helmond Sport was zonder twijfel Jan Notermans. Onder zijn leiding promoveerde Helmond Sport in 1982 naar de eredivisie. Al had het twee jaar eerder niet veel

gescheeld of de Limburger was ontslagen, zo onthulde oud-speler Tonnie Beekmans onlangs in deze serie.

LOUIS COOLEN 1996-2001

Hij is de eerste ex-speler van Helmond Sport die later hoofdtrainer van de club werd (afgezien van de tijdelijke, ‘illegale’ invalbeurt van Co Prins na het ontslag van René van Eck). Tussen 1974 en 1980 speelde hij met enkele onderbrekingen op De Braak. Later was hij daar nog jeugd- en assistent-trainer en even interim-hoofdtrainer.

Coolen zorgde voor het eerste hoogtepunt sinds 1985 (bekerfinale) door in ‘99 de nacompetitie te halen. Daarin ging alles verloren. Twee jaar later werd hij assistent-trainer onder Jan van Dijk bij Roda JC. Pikant detail: een overtreding van Van Dijk luidde destijds het einde van de loopbaan van Coolen als speler in.

Drie keer net niet

● De bekerfinale in 1985 tegen FC Utrecht ging in blessuretijd verloren door een doelpunt van invaller John van Loen. De wedstrijd werd tot woe van trainer Jan Brouwer gespeeld in het stadion van FC Utrecht. Het bestuur had gekozen voor het financiële belang (er stond een aardig bedrag tegenover) boven het sportieve belang.

● Helmond Sport haalde in 2003 de nacompetitie en deed het daarin zo goed dat promotie in zicht kwam. Maar dan moest wel de laatste wedstrijd, uit tegen Zwolle, gewonnen worden. De ploeg van Jan van Dijk kwam met 0-1 voor, had kansen op 0-2, maar verloor uiteindelijk met 4-1.

● Twee jaar later herhaalde het scenario zich, nu onder trainer Ruud Brood. Dit keer was de beslissende wedstrijd op De Braak tegen Sparta. Weer kwam Helmond Sport met 1-0 voor (doelpunt Nyron Wau), weer ging het uiteindelijk mis: 1-2.

archiefphoto's Arthur Bastiaanse/ANP, Vincent Wilke, René Manders